KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.9.2022 r.
COM(2022) 470 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

40. sprawozdanie roczne Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie unijnych działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych oraz stosowania instrumentów ochrony handlu przez państwa trzecie wobec UE w 2021 r.

{SWD(2022) 294 final}

STRESZCZENIE

Jest to 40. sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych UE, a także działań w zakresie ochrony handlu prowadzonych przez państwa trzecie wobec UE w 2021 r. oraz działalności rzecznika praw stron.

Pomimo utrzymujących się w 2021 r. trudności wynikających z pandemii COVID-19 Komisja nadal zdecydowanie stosowała instrumenty ochrony handlu. Dobrze sprawdzone metody pracy, opracowane na początku pandemii, zapewniły przeprowadzenie wszystkich dochodzeń zgodnie z najwyższymi standardami, gwarantując ochronę producentów unijnych przed szkodliwym, nieuczciwym przywozem.

Egzekwowanie i skuteczność środków mają zasadnicze znaczenie dla Komisji i w niniejszym sprawozdaniu zwrócono szczególną uwagę na wprowadzone w ciągu roku udoskonalone praktyki monitorowania. Mając na uwadze fakt, że działania mające na celu unikanie płacenia cła mogą się nasilić w okresie odbudowy po pandemii COVID-19, poddano nasilonej kontroli środki, w szczególności środki wiążące się ze zwiększonym ryzykiem unikania cła. Komisja wszczęła w stosownych przypadkach dochodzenia w sprawie obejścia środków, a także dochodzenia w sprawie absorpcji, sygnalizując podmiotom gospodarczym, że UE postanowiła zająć się tymi praktykami.

W niniejszym sprawozdaniu poświęcono również uwagę wdrożeniu dokonanych w latach 2017/2018 zmian legislacyjnych, przyjętych w celu zapewnienia, aby instrumenty mogły uwzględniać polityki i wyzwania w handlu światowym. Obejmują one normy społeczne i środowiskowe z zakresu instrumentów ochrony handlu, które są obecnie uwzględniane w dochodzeniach, w sytuacji, gdy ceny docelowe dostosowano, aby uwzględnić przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych, których UE jest stroną. W niektórych przypadkach doprowadziło to do podwyższenia ceł, dzięki czemu marginesy szkody pozostają znaczące, a środki przynoszą skuteczną pomoc przemysłowi UE.
W ciągu roku priorytetem Komisji było wdrożenie zaleceń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2020 r.[1], po przeprowadzeniu przez niego kontroli unijnych instrumentów ochrony handlu. Większość zaleceń wdrożono w 2021 roku. Działania te podnoszą i tak już wysokie standardy UE w zakresie stosowania tych instrumentów.
W tym kontekście zasadnicze znaczenie miała pomoc małym i średnim przedsiębiorstwom w zrozumieniu, czym są te instrumenty oraz jak można je stosować i wykorzystywać.

W 2021 r. Komisja zachowywała wobec użytkowników instrumentów ochrony handlu z państw trzecich te same wysokie standardy, które stosuje UE w swoich dochodzeniach. Nasi eksporterzy unijni mają do czynienia w coraz większym stopniu z coraz większą liczbą działań na rzecz ochrony handlu podejmowanych przez państwa trzecie, które to działania niestety często nie są prowadzone zgodnie z zasadami WTO. Nasze interwencje w dochodzeniach prowadzonych przez państwa trzecie przeciwko przemysłowi Unii lub unijnym eksporterom,

[1] Sprawozdanie specjalne nr 17/2020:„Instrumenty ochrony handlu –sprawnie działający system, który chroni unijne przedsiębiorstwa przed przywozem towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych” (europa.eu)

mające na celu ograniczenie negatywnych skutków gospodarczych i wyeliminowanie niesprawiedliwego/nieuzasadnionego wprowadzenia środków, przyniosły szereg pozytywnych rezultatów, zapewniając tym samym eksporterom unijnym utrzymanie dostępu do rynku.

Na koniec w sprawozdaniu podkreślono związek między instrumentami ochrony handlu a innymi obszarami polityki UE. W opublikowanym w lutym 2021 r. przeglądzie polityki handlowej UE wezwano do stosowania wszystkich narzędzi handlowych do wspierania celów polityki unijnej. W tym kontekście instrumenty ochrony handlu wciąż odgrywają bardzo ważną rolę, nie tylko chroniąc ponad 460 000 miejsc pracy, ale również zapewniając zaangażowanie UE w otwarty, sprawiedliwy handel, a także wspierając inne obszary polityki, takie jak Europejski Zielony Ład i Europejską agendę cyfrową, chroniąc unijną produkcję kluczowych elementów łańcuchów wartości energii odnawialnej i cyfrowych łańcuchów wartości.

Sprawozdaniu, zgodnie z obowiązkami sprawozdawczymi Komisji[2], towarzyszy dokument roboczy służb Komisji, wraz z załącznikami, zawierający dalsze informacje i dane statystyczne.

[2]Art. 23 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21) i art. 34 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55) oraz art. 23 podstawowego rozporządzenia w sprawie środków ochronnych (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16).

1 STOSOWANIE INSTRUMENTÓW OCHRONY HANDLU W 2021 R.

1.1 Działania dochodzeniowe

1.1.1 Zarys ogólny

Pod koniec 2021 r. w UE obowiązywało 163 ostateczne środki ochrony handlu: 109 ostatecznych środków antydumpingowych (które w 31 przypadkach wydłużono), 19 środków antysubsydyjnych (wydłużonych w 1 przypadku) oraz 3 środki ochronne. W porównaniu z 2020 r. oznacza to wzrost o 13 środków. Środki te chroniły ponad 462 000 bezpośrednich miejsc pracy.

Poziom prac dochodzeniowych w 2021 r. był zbliżony do lat poprzednich. Toczyło się 88 dochodzeń, na które składało się 29 pierwotnych dochodzeń i 59 przeglądów, w porównaniu z 85 dochodzeniami w 2020 r. Na koniec 2021 r. toczyły się 43 dochodzenia, tak samo jak na koniec 2020 r.

W 2021 r. wiele sektorów wystąpiło o zawieszenie środków ochrony handlu w celu przeciwdziałania negatywnym zmianom na rynku, w szczególności przypuszczalnym zakłóceniom w łańcuchach dostaw, spowodowanym głównie przez kryzys związany z COVID-19. Ten rzadko stosowany przepis określa rygorystyczne kryteria zawieszenia. W październiku 2021 r. Komisja zawiesiła na dziewięć miesięcy środki dotyczące wyrobów płaskich z aluminium z Chin, jednocześnie wprowadzając monitorowanie przywozu tego produktu. W grudniu 2021 roku Komisja odrzuciła zawieszenie środków dotyczących sklejki z drewna brzozowego z Rosji, ponieważ nie zostały spełnione warunki.

Niniejszemu sprawozdaniu towarzyszy dokument roboczy służb Komisji zawierający więcej informacji i danych statystycznych oraz obejmujący załączniki odpowiadające częściom zawartym poniżej.

1.1.2 Dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (zob. załączniki A–I)

W 2021 r. Komisja wszczęła 14 nowych dochodzeń (11 antydumpingowych i 3 antysubsydyjne) w porównaniu z 15 nowymi dochodzeniami w 2020 r. Nałożyła cła tymczasowe w 10 dochodzeniach i zakończyła 12 dochodzeń, wprowadzając cła ostateczne (11 antydumpingowych i jedno wyrównawcze). Komisja zakończyła jedno dochodzenie antysubsydyjne bez wprowadzania środków, ponieważ skargę wycofano.

Liczba wszczętych w 2021 r. przeglądów obowiązujących środków nieznacznie wzrosła w porównaniu z 2020 r.– 30 wobec 28. Obejmowały one 10 przeglądów wygaśnięcia i 4 przeglądy okresowe. 15 przeglądów wygaśnięcia zakończono w 2021 r. potwierdzeniem cła.

Łączna liczba wszczętych wszystkich rodzajów dochodzeń wyniosła 48, czyli była wyższa niż w którymkolwiek z poprzednich pięciu lat.

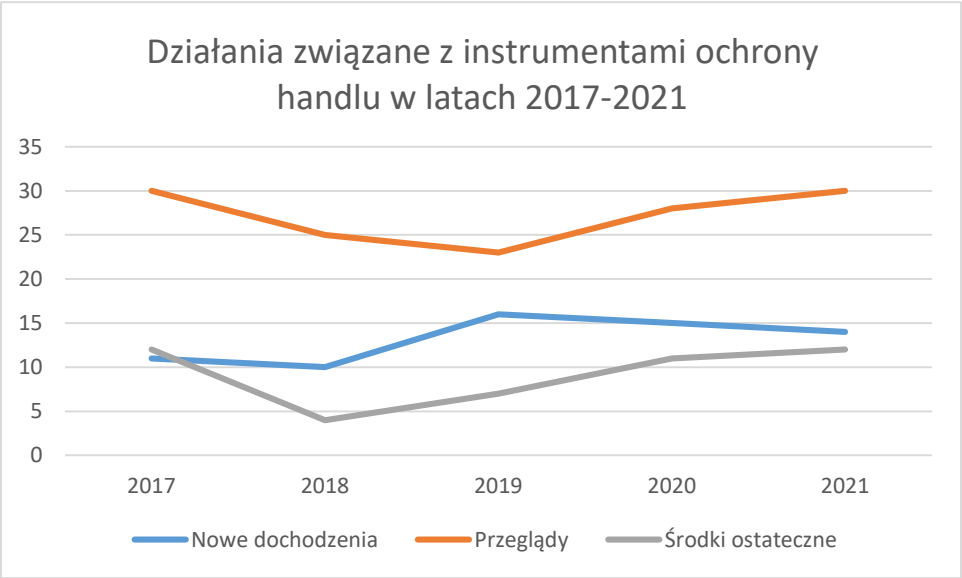

1.1.3 Dochodzenia w sprawie środków ochronnych

W 2021 r. nie wszczęto żadnych nowych dochodzeń w sprawie środków ochronnych.

Komisja przeprowadziła przegląd wprowadzonego w 2019 r. unijnego środka ochronnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów ze stali. W wyniku przeglądu w lipcu 2021 r. przedłużono obowiązywanie środka ochronnego do 30 czerwca 2024 r. oraz dokonano korekty pewnych jego aspektów. Komisja uznała, że środek jest wciąż niezbędny, aby zapobiec poważnej szkodzie lub naprawić poważną szkodę, i że unijny przemysł stali dostosowuje się. Komisja stwierdziła, że w okresie stosowania środka ochronnego sytuacja gospodarcza przemysłu Unii nadal pogarszała się w wyniku presji przywozu wywieranej w okresie, w którym istotne dostosowania dokonane przez przemysł nie przyniosły jeszcze pozytywnych skutków. 17 grudnia 2021 r. Komisja wszczęła trzeci przegląd funkcjonowania środka, przy czym możliwe dostosowania mają wejść w życie 1 lipca 2022 r.

1.1.4 Weryfikacje w ramach dochodzeń

Ze względu na zagrożenia dla zdrowia i ograniczenia związane z podróżą Komisja nadal weryfikowała dane przedłożone przez zainteresowane strony w drodze zdalnej kontroli krzyżowej, a nie kontroli na miejscu.

Korzystając z doświadczeń zdobytych w 2020 r., Komisja wywiązywała się ze swoich obowiązków, zapewniając jednocześnie przestrzeganie praw zainteresowanych stron. W 2021 r. Komisja zweryfikowała w drodze zdalnej kontroli krzyżowej dane pochodzące od 197 przedsiębiorstw. Obejmowały one 111 przedsiębiorstw europejskich i 86 przedsiębiorstw spoza UE. W związku ze złagodzeniem w ostatnim kwartale 2021 r. ograniczeń związanych z podróżą odbyło się 12 wizyt na miejscu w przedsiębiorstwach unijnych. Należy mieć nadzieję, że jest to zapowiedź wznowienia w przyszłości większej liczby weryfikacji na miejscu.

1.2 Skuteczne stosowanie i egzekwowanie instrumentów ochrony handlu

1.2.1 Wdrażanie zaleceń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego – Kontrola instrumentów ochrony handlu Unii

W 2021 r. Komisja pracowała nad wdrożeniem zaleceń zawartych w sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z kontroli polityki ochrony handlu Unii (opublikowanego w lipcu 2020 r.). Zalecenia były następujące: Komisja Europejska powinna a) dokumentować przeprowadzane przez siebie oceny dotyczące poufności dokumentów przedkładanych przez strony; b) poszukiwać dodatkowych kanałów komunikacji w celu zwiększania świadomości zainteresowanych stron; c) udoskonalić wytyczne na temat odpowiednich aspektów dotyczących konkurencji; d) lepiej ukierunkować działania monitorujące i prowadzić regularną ocenę skuteczności środków ochrony handlu; e) wszczynać więcej dochodzeń z własnej inicjatywy oraz f) stosować przejrzyste kryteria do określenia, które działania należy podejmować priorytetowo w odpowiedzi na środki wprowadzane przez państwa trzecie.

W odpowiedzi na te zalecenia Komisja opracowała w 2021 r. rozwiązanie informatyczne służące dokumentowaniu ocen poufności dokumentów, które zaczęło funkcjonować na początku 2022 r. Pod względem o podnoszenie świadomości na temat instrumentów ochrony handlu w 2021 r. rozpoczęto propagowanie informacyjnych filmów, a także opracowano siedmiomodułowy pakiet informacyjny, umieszczony w sieci na początku 2022 r., który będzie rozpowszechniany przez punkty kontaktowe w państwach członkowskich i odpowiednie zainteresowane strony. Ze względu na niepewność związaną z pandemią COVID-19 odłożono w czasie bezpośrednie spotkania informacyjne z zainteresowanymi stronami. W odniesieniu do aspektów konkurencji w ramach dochodzeń w sprawie ochrony handlu Komisja opracowała wytyczne dotyczące sposobów uwzględniania tych kwestii w dochodzeniach przeznaczone dla zainteresowanych stron oraz osób prowadzących sprawy.

W związku z pozostałymi zaleceniami Komisja opracowała w 2021 r. nową politykę monitorowania obejmującą solidne ustalanie priorytetów w oparciu o analizę ryzyka, wzmocnioną koordynację z powiązanymi służbami w Komisji (OLAF, DG TAXUD i DG BUDG) i zewnętrznymi zainteresowanymi stronami, a także ulepszoną dokumentację i sprawozdawczość dotyczącą wyników. Ta nowa polityka monitorowania, obowiązująca od grudnia 2021 roku, zostanie poddana ocenie w 2023 roku. Komisja nie zaakceptowała w całości zalecenia dotyczącego dochodzeń z urzędu, ponieważ uważa, że stosuje już przepisy dotyczące dochodzeń z urzędu w możliwie najszerszym zakresie. Niemniej jednak w 2021 r. Komisja zamieściła na swojej stronie internetowej więcej informacji na temat dochodzeń z urzędu, aby rozwiać pewne nieporozumienia i dostarczyć przemysłowi europejskiemu więcej wytycznych. W odniesieniu do monitorowania działań na rzecz ochrony handlu podejmowanych przez państwa trzecie Komisja ustanowiła w 2021 r. kryteria pozwalające zidentyfikować działania, które dotyczą najbardziej istotnego interesu gospodarczego i systemowego, a także te, w

przypadku których istnieje wysoki poziom współpracy ze strony eksporterów europejskich. Komisja przeprowadzi ponadto w 2023 r. ocenę skuteczności środków ochrony handlu.

1.2.2 Monitorowanie i egzekwowanie środków (zob. załączniki J, K, M i Q)

Biorąc pod uwagę zasadnicze znaczenie egzekwowania środków handlowych w programie prac Komisji Ursuli von der Leyen, monitorowanie istniejących środków ochrony handlu pozostało jednym z kluczowych priorytetów również w 2021 r. Szczególną uwagę zwrócono na te środki ochrony handlu, w przypadku których wykryto zwiększone ryzyko unikania cła. Rzetelne wdrażanie środków ma zasadnicze znaczenie dla zachowania skuteczności i wiarygodności polityki Komisji w zakresie egzekwowania prawa. Komisja jest w pełni zdecydowana zająć się wszelkimi praktykami związanymi z obchodzeniem środków, obniżaniem ceny eksportowej i absorpcją ceny odsprzedaży, które osłabiają skuteczność środków.

Obchodzenie środków ma miejsce, gdy producenci eksportujący w państwach trzecich stosują praktyki, takie jak transport produktu przez państwo niepodlegające cłom (przeładunek), nieznaczną modyfikację produktu, aby nie podlegał opłatom celnym lub wywóz za pośrednictwem producenta eksportującego objętego niższymi indywidualnymi stawkami cła antydumpingowego lub wyrównawczego (wywóz produktów za pośrednictwem innych spółek). Inną praktyką jest absorpcja cła, gdy eksporterzy, pomimo wprowadzonych środków, obniżają ceny, aby zniwelować cło, lub gdy importerzy nie odzwierciedlają cła przy odsprzedaży produktu w Unii.

Komisja podejmuje działania przeciwko takim praktykom zidentyfikowanym albo w wyniku monitorowania albo na podstawie informacji otrzymanych od zainteresowanych stron. Aby jak najwcześniej zidentyfikować potencjalne problemy stosuje się ukierunkowane na ryzyko ustalanie priorytetów dotyczących zadań związanych z monitorowaniem. Zwraca się uwagę na te środki, w przypadku których w toku dochodzenia wykryto zwiększone ryzyko unikania cła, a do rozporządzeń nakładających środki włącza się specjalną klauzulę dotyczącą monitorowania. Klauzula ta ma na celu zminimalizowanie ryzyka obchodzenia środków w drodze wywozu produktów za pośrednictwem innych spółek. W 2021 r. taką klauzulę włączono m.in. do środków zastosowanych wobec przywozu folii aluminiowej do dalszego przetwarzania i elementów wyciskanych z aluminium z Chin, wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa z Turcji oraz sklejki z drewna brzozowego z Rosji.

Monitorowanie obejmuje dogłębną analizę przywozu produktu objętego środkiem ochrony handlu, w tym monitorowanie tendencji/dynamiki wywozu z kraju objętego środkami. Daje to pełny obraz przepływów handlowych i rozwoju rynku po wprowadzeniu środków. Komisja korzysta z wewnętrznych baz danych zasilanych przez organy celne i urzędy statystyczne zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, a w razie potrzeby z komercyjnych baz danych. Uwzględnia się również dodatkowe informacje rynkowe pochodzące od przemysłu Unii oraz ustalenia dotyczące nieprzestrzegania środków udokumentowane przez OLAF w wyniku prowadzonych przez niego dochodzeń lub przez organy państw członkowskich.

Na koniec 2021 r. specjalnym monitorowaniem w ramach środków ochrony handlu objęto łącznie 54 produkty. Komisja uczuliła krajowe organy celne, aby zwracały szczególną uwagę na przywóz produktów objętych instrumentami ochrony handlu, który budzi obawy, np.

przeładunek. OLAF był zawiadamiany w przypadkach, gdy Komisja posiadała informacje wskazujące na oszustwo związane z przywozem. OLAF przekazywał również Komisji istotne informacje związane z egzekwowaniem środków. Ścisłe kontakty utrzymywane między Komisją a przemysłem Unii pozwalały na uzyskiwanie pełniejszych informacji o rozwoju sytuacji rynkowej i ułatwiały podejmowanie decyzji o najskuteczniejszych działaniach następczych.

Komisja dokonała również analizy ponad 10 zobowiązań cenowych podjętych przez producentów eksportujących w 2021 r. i ustaliła, że w pełni przestrzegali oni swoich zobowiązań.

W ostatnich latach Komisja zauważyła nowe sposoby unikania ceł przez producentów eksportujących, w szczególności z Chin, na przykład poprzez przenoszenie – bez rzeczywistego uzasadnienia ekonomicznego – pewnych rodzajów działalności do innych krajów i wywóz z tych krajów do UE. W swojej odpowiedzi Komisja konsekwentnie dążyła do zamknięcia wszystkich luk prawnych, mając na celu ochronę przemysłu Unii przed szkodami.

W 2021 r. Komisja wszczęła 4 dochodzenia w sprawie obejścia środków i 1 dochodzenie w sprawie absorpcji, co oznacza, że łączna liczba takich dochodzeń wszczętych w ciągu ostatnich trzech lat wyniosła odpowiednio 11 i 2.

4 dochodzenia wszczęte w sprawie obejścia środków dotyczą wzrostu przywozu materiałów z włókna szklanego z Turcji i Maroka po nałożeniu w 2020 r. ceł antydumpingowych i wyrównawczych na te produkty pochodzące z Chin i Egiptu. Materiały z włókna szklanego stosowane są na przykład do produkcji łopat turbin wiatrowych, w produkcji łodzi, ciężarówek i sprzętu sportowego, a także w systemach renowacji rurociągów. Dochodzenia skupiły się na przeładunku po tym, jak produkt objęty postępowaniem został poddany operacjom montażowym odpowiednio w Turcji i Maroku. Sprawy te stanowią typowy przykład wyzwań wynikających z chińskiej polityki Pasa i Szlaku oraz determinacji Komisji w podejmowaniu zdecydowanych działań przeciwko nieuczciwemu handlowi wynikającemu z tej polityki.

Wszczęte w 2021 r. dochodzenie w sprawie absorpcji również dotyczy materiałów z włókna szklanego. W ramach tego dochodzenia bada się, czy egipscy producenci eksportujący obniżyli swoje ceny, aby osłabić skuteczność ceł antydumpingowych nałożonych w 2020 r.

W 2021 r. Komisja przedłużyła ponadto obowiązywanie środków w następstwie 2 dochodzeń w sprawie obejścia środków. Ustalono, że obowiązujące obecnie cła antydumpingowe na dwa różne rodzaje folii aluminiowej do użytku domowego pochodzące z Chin były obchodzone za pośrednictwem Tajlandii, gdzie produkt był poddawany jedynie drobnym czynnościom montażowym. Przemysł UE, na który ma to wpływ, obejmuje głównie MŚP zlokalizowane w 12 państwach członkowskich.

Pokazuje to determinację Komisji w zwalczaniu wszelkich form nieuczciwego handlu, w tym obchodzenia i absorpcji środków ochrony handlu.

1.2.3 Środki nadzoru

W przypadku gdy istnieją przesłanki, często oparte na informacjach od zainteresowanego przemysłu, wskazujące na znaczny wzrost przywozu określonego produktu, który grozi wyrządzeniem szkody przemysłowi Unii, Komisja może wprowadzić środki nadzoru również w celu monitorowania takiego przywozu[3]. W 2021 r. Komisja kontynuowała nadzór retrospektywny nad przywozem stali i aluminium, który wprowadzono w maju 2020 r., zastępując poprzedni system nadzoru. Komisja monitorowała również w ramach nadzoru retrospektywnego przywóz etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych.

Komisja co miesiąc publikuje dane na temat nadzoru na dostępnej publicznie stronie internetowej DG ds. Handlu „nadzór/monitorowanie przywozu”[4].

1.2.4 Ochrona europejskich małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP)

W celu zapewnienia, aby ograniczenia MŚP w zakresie zasobów nie stanowiły przeszkody w stosowaniu instrumentów ochrony handlu, Komisja zapewnia takim przedsiębiorstwom pełne wsparcie i wytyczne.

W 2021 r. Komisja podjęła dodatkowe działania, w tym za pośrednictwem punktu pomocy dla MŚP w celu zapewnienia, aby MŚP wiedziały o tych instrumentach i korzystały z nich. Obejmuje to ograniczony wymóg w odniesieniu do informacji, jakie należy podać w kwestionariuszu, oraz – w miarę możliwości – dostosowanie okresów objętych dochodzeniem do roku obrotowego MŚP. Również w 2021 r. Komisja opracowała internetowy pakiet informacyjny, w którym objaśniono instrumenty w przystępny sposób, i planuje dalsze filmy instruktażowe. Bezpośrednie sesje informacyjne dla MŚP w państwach członkowskich zostaną wznowione, gdy pozwolą na to warunki związane z COVID-19.

Działania Komisji przynoszą efekty. W 2021 r. postępowania w sprawie ochrony handlu nadal dotyczyły sektorów zdominowanych przez MŚP. W ciągu tego roku Komisja wszczęła dochodzenie antydumpingowe w sprawie przywozu płytek ceramicznych z Turcji i Indii, kontynuowała dochodzenie antydumpingowe w sprawie przywozu elementów złącznych z Chin oraz zakończyła przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu pstrąga z Turcji, przedłużając obowiązywanie środków na kolejne 5 lat. Chociaż dotknięte gałęzie przemysłu są zdominowane przez MŚP, dzięki dobrej koordynacji z ich strony oraz wytycznym i wsparciu ze strony Komisji, korzystają one z tych samych praw i ochrony przed nieuczciwym handlem co większe przedsiębiorstwa.

1.3 Zmiany w 2021 r. wynikające ze zmian legislacyjnych w 2017 i 2018 r.

1.3.1 Normy społeczne i środowiskowe w instrumentach ochrony handlu

[3]Art. 11 rozporządzenia (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r., Dz.U. L 86 z 27.3.2015, s. 16.

4 https://webgate.ec.europa.eu/siglbo/post-surveillance

Od czasu zmian legislacyjnych w 2017 r. i 2018 r. zaangażowanie UE w wysoki poziom norm społecznych i środowiskowych znajduje odzwierciedlenie w niektórych aspektach dochodzeń antydumpingowych i antysubsydyjnych. Dotyczy to następujących aspektów:

- Jeżeli dochodzenia dotyczą krajów, w których mają miejsce znaczące zakłócenia na rynku, istnieje potrzeba dokonania wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na potrzeby skonstruowania niezniekształconej wartości normalnej. Jeżeli istnieje więcej niż krajów niż jeden dysponujących dostępnymi odpowiednimi danymi, Komisja dokonuje wyboru uwzględniając poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska w proponowanych krajach.
- Przy obliczaniu marginesu szkody podczas dochodzeń koszty przestrzegania wielostronnych umów środowiskowych i konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w okresie obowiązywania instrumentów ochrony handlu włączone są w koszty produkcji przemysłu Unii oraz, w niektórych przypadkach, przy podejmowaniu decyzji o przyjęciu zobowiązań.

Jeżeli chodzi o wybór odpowiedniego reprezentatywnego kraju, w przypadku dochodzeń zakończonych w 2021 r. nie występował problem norm społecznych i środowiskowych, ponieważ w każdym przypadku odpowiednie dane były dostępne tylko dla jednego reprezentatywnego kraju.

W kilku sprawach zakończonych w 2021 r. Komisja włączyła do obliczenia ceny zysku docelowego koszty przestrzegania wielostronnych umów środowiskowych i konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy. Jest to szczególnie istotne w odniesieniu do systemu handlu emisjami. Dochodzenia, których to dotyczyło, obejmowały pochodzące z Chin elementy wyciskane z aluminium, folię aluminiową do dalszego przetwarzania i wyroby płaskie z aluminium, a także płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno pochodzące z Indii i Indonezji i sklejkę z drewna brzozowego pochodzącą z Rosji. Spowodowało to wzrost ceny docelowej w przypadku tych gałęzi przemysłu, ponieważ uwzględnione zostały przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych, których stroną jest Unia, które to koszty poniesie przemysł Unii w okresie obowiązywania środków. W dwóch sprawach, w których cło było oparte na marginesie szkody (folia aluminiowa do dalszego przetwarzania i wyroby płaskie z aluminium), korekty dokonane pod kątem kosztów norm społecznych i środowiskowych spowodowały podwyższenie poziomu wprowadzonych środków.

Kwestia ta nie pojawiła się w kontekście ofert zobowiązań w 2021 r., gdyż zostały one odrzucone z innych powodów.

1.3.2 Zasada niższego cła

Zgodnie z zasadami WTO środki mogą być wprowadzane na poziomie marginesu dumpingu lub marginesu subsydiowania. W okresie poprzedzającym zmiany legislacyjne dokonane w czerwcu 2018 r. UE zawsze stosowała zasadę niższego cła. Oznaczało to, że środki były zawsze wprowadzane na poziomie niższym niż pełny zakres dumpingu lub subsydiowania, jeżeli niższy poziom, zwany „marginesem szkody", wystarczał do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł UE. Od czasu modernizacji instrumentów ochrony handlu zasada niższego cła nie jest jednak automatycznie stosowana w sprawach antydumpingowych i antysubsydyjnych.

Zasada niższego cła nie ma już zastosowania w sprawach antysubsydyjnych, chyba że jest to sprzeczne z ogólnym interesem UE, co zapewnia UE możliwość bardziej rygorystycznego

zwalczania nieuczciwego przywozu towarów po cenach subsydiowanych. W jednym z dochodzeń antysubsydyjnych zakończonych w 2021 r. (folia aluminiowa do dalszego przetwarzania z Chin) Komisja nałożyła na tej podstawie cła w pełnej wysokości marginesów subsydiowania.

W sprawach antydumpingowych mogą zostać wprowadzone środki na poziomie niższym niż margines dumpingu, jeżeli taki niższy poziom jest wystarczający do eliminacji szkody wyrządzonej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych. W przypadku występowania w państwie wywozu znaczących zakłóceń ceny surowców uznaje się za konieczne nałożenie cła w wysokości pełnego marginesu dumpingu na potrzeby przeciwdziałania praktyce dumpingu wyrządzającego szkodę. Koszt surowca, którego cena jest zakłócona, musi stanowić ponad 17 % kosztów produkcji, a jego cena powinna być znacznie niższa od cen niezakłóconych.

W 8 z 11 zakończonych spraw środki oparto na marginesach dumpingu, ponieważ były one niższe niż margines szkody i zgodnie z przepisami miały najwyższy poziom, jaki można było wprowadzić. W trzech pozostałych przypadkach cła oparto na marginesach szkody, ponieważ były one niższe niż marginesy dumpingu, a kryteria dotyczące ograniczeń wywozowych w odniesieniu do kluczowych surowców nie były spełnione, tj. w przypadku wyrobów płaskich z aluminium i folii aluminiowej do dalszego przetwarzania z Chin zakłócone ceny surowców nie były znacząco niższe od międzynarodowych cen rynkowych, a w przypadku sprawy stalowych wież wiatrowych z Chin nie odniesiono się do tej kwestii.

1.4 Kontrola sądowa prowadzona przez sądy UE (załącznik S)

W 2021 r. Sąd i Trybunał Sprawiedliwości wydały 21 wyroków i postanowień w sprawach dotyczących instrumentów ochrony handlu: Sąd wydał 14 orzeczeń, natomiast Trybunał Sprawiedliwości wydał cztery orzeczenia w trybie prejudycjalnym i rozstrzygnął w przedmiocie trzech odwołań. W 2021 r. wniesiono 18 spraw dotyczących instrumentów ochrony handlu – 12 spraw do Sądu i 6 odwołań do Trybunału Sprawiedliwości.

Orzecznictwo z 2021 r. dostarcza interesujących spostrzeżeń na temat dopuszczalności działań prawnych przeciwko instrumentom ochrony handlu, w szczególności na temat legitymacji procesowej oraz zdolności importerów i użytkowników do wszczynania postępowania sądowego w takich sprawach.

W 2021 r. Sąd wydał pierwszy wyrok w sprawie łączenia środków ochronnych i środków antydumpingowych/wyrównawczych. Ponadto Sąd potwierdził praktykę Komisji polegającą na wykonywaniu niekorzystnych orzeczeń Sądu w drodze naprawy wszelkich niezgodności z prawem wskazanych przez Sąd oraz zwracaniu cła tylko w takim zakresie, w jakim skorygowana kwota cła jest niższa od zapłaconej. Inne kwestie, którymi zajmowały się sądy w 2021 r., to m.in. metodyka stosowana w przypadku dochodzeń dotyczących refundacji, trwały charakter zmian w przeglądach okresowych, różne aspekty obliczania dumpingu, ocena szkody i związku przyczynowego oraz wykorzystanie dostępnych faktów.

Większość ważnych wyroków opisano w dokumencie roboczym służb Komisji.

2 DZIAŁANIA RZECZNIKA PRAW STRON

W 2021 r. rzecznik praw stron otrzymał 25 wnioski o interwencję i przeprowadził 15 posiedzeń wyjaśniających. W każdym przypadku złożenia przez strony wniosku o interwencję równocześnie z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające do służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie, rzecznik praw stron podtrzymał stanowisko, że zainteresowane strony powinny w pierwszej kolejności przedstawić swoje zastrzeżenia służbom Komisji. Rzecznik praw stron interweniowałby dopiero wówczas, gdyby nie znaleziono rozwiązania. W wielu przypadkach umożliwiło to zainteresowanym stronom znalezienie rozwiązania bezpośrednio w porozumieniu z zespołami dochodzeniowymi. Do rzecznika praw stron wpłynął również wniosek o konfrontacyjne posiedzenie wyjaśniające, które ostatecznie odbyło się z udziałem odpowiedzialnych służb Komisji.

W dwóch przypadkach rzecznik praw stron przedłużył termin zgłaszania uwag na wniosek zainteresowanych stron. Rzecznik praw stron zalecił służbom Komisji udostępnienie wszystkim stronom określonych informacji w dokumentach niepoufnych. Główne kwestie poruszone podczas posiedzeń wyjaśniających dotyczyły dodatkowego ujawnienia, anonimowości i poufności. Dwie strony wnioskowały, aby środki, które mają zostać wprowadzone, zostały zawieszone w chwili ich przyjęcia. Warunki nie zostały jednak spełnione. W innym przypadku strona odmówiła przekazania dokumentów do akt sprawy, niezbędnych na potrzeby weryfikacji przez Komisję odpowiednich informacji, twierdząc, że zamiast tego służby powinny były przeprowadzić weryfikację na miejscu. Nie było to jednak wykonalne w świetle pandemii COVID-19. W pozostałych przypadkach osiągnięto porozumienie ze służbami w kwestii przeglądu spornych zagadnień lub przedstawienia wyjaśnień;
składanie wniosków nadal odbiegało od normy ze względu na trwającą pandemię COVID-19, ale organizowanie posiedzeń wyjaśniających stało się prostsze po wyeliminowaniu podróży.

3 REAGOWANIE NA DZIAŁANIA W ZAKRESIE OCHRONY HANDLU PROWADZONE PRZECIWKO UE

Komisja interweniuje w przypadkach, gdy wywóz europejski jest utrudniony ze względu na wprowadzanie przez państwo trzecie nieuzasadnionych środków ochrony handlu. Chociaż państwa trzecie mają pełne prawo do stosowania tych instrumentów, konieczne jest, aby przestrzegane były zasady WTO, a środki ochrony handlu nie stawały się *de facto* barierami handlowymi. Ze względu na znaczenie eksportu dla gospodarki europejskiej oraz jego wkład w tworzenie miejsc pracy i wzrost gospodarczy, Komisja podejmuje interwencje w celu ograniczenia negatywnego wpływu gospodarczego wszelkich środków lub całkowitego uniknięcia stosowania nieuzasadnionych środków ochrony handlu w odniesieniu do wywozu z UE.

Interwencje Komisji w sprawach wszczynanych przez państwa trzecie obejmują zarówno pisemne oświadczenia o charakterze technicznym, jak i udział w posiedzeniach wyjaśniających, a w razie potrzeby składanie pisemnych i ustnych oświadczeń na szczeblu politycznym.

Przykłady działalności Komisji w 2021 r. obejmowały udział – przy wsparciu DG AGRI – w posiedzeniach wyjaśniających prowadzonych przez organy kanadyjskie w sprawach antydumpingowych i antysubsydyjnych dotyczących cukru rafinowanego. Inne sprawy

dotyczące ochrony handlu omawiano na regularnych posiedzeniach Komitetu ds. Handlu z Radą Współpracy Państw Zatoki (GCC), Kanadą lub RPA. Komisja zabierała również głos w komitetach Światowej Organizacji Handlu (WTO) – Komitecie Antydumpingowym i Komitecie ds. Środków Ochronnych. Interwencje te były skoordynowane zarówno z przemysłem Unii, jak i z zainteresowanymi państwami członkowskimi, przy czym priorytet nadawano sprawom o istotnych skutkach gospodarczych dla europejskich przedsiębiorstw oraz sprawom związanym z problemami systemowymi.

W przypadkach gdy nie można uniknąć nieuzasadnionych środków, Komisja może podjąć działania w ramach WTO. Uczyniła tak w przypadku amerykańskich środków antydumpingowych i antysubsydyjnych nałożonych na hiszpańskie dojrzałe oliwki w 2018 r. W odniesieniu do tego sporu sprawozdanie zespołu orzekającego, korzystne dla UE, przyjęto 20 grudnia 2021 r. Kolejne postępowanie zespołu orzekającego WTO dotyczące kolumbijskich środków antydumpingowych w odniesieniu do mrożonych frytek było w toku w 2021 r. Pierwsze i drugie posiedzenie merytoryczne odbyły się zdalnie, odpowiednio w lipcu 2021 r. i styczniu 2022 r.

Interwencje Komisji wskazujące niespójności prawne i wady systemowe w określonych sprawach odegrały ważną rolę w zapobieganiu wprowadzeniu nieuzasadnionych środków. Przykłady sukcesów w 2021 r.:

- Indie zakończyły w marcu 2021 r. dochodzenie antydumpingowe w sprawie przywozu wyrobów walcowanych płaskich ze stali nierdzewnej bez wprowadzania środków. Był to ważny rezultat, biorąc pod uwagę wchodzący w grę interes ekonomiczny w postaci około 98 mln EUR. Komisja, w ścisłej współpracy z przemysłem, aktywnie interweniowała w sprawie od samego początku, składając trzy pisma i biorąc udział w otwartym posiedzeniu wyjaśniającym.
- We wrześniu 2021 roku komitet ministerialny Rady Współpracy Państw Zatoki nie zatwierdził wniosku Komitetu Stałych Przedstawicieli o wprowadzenie ostatecznych środków ochronnych na przywóz określonych wyrobów ze stali.
- Interwencje Komisji w dochodzeniu antydumpingowym prowadzonym przez Ukrainę w sprawie przywozu drabin aluminiowych z Polski i Słowacji doprowadziły do zakończenia dochodzenia w październiku 2021 r.
- W maju 2021 r. Nowa Zelandia zakończyła dochodzenie antydumpingowe w sprawie przywozu mrożonych frytek z Belgii i Niderlandów, chroniąc wywóz o wartości 3 mln EUR. Stało się tak częściowo dzięki pisemnym interwencjom Komisji, w koordynacji z przemysłem UE, które wykazały, że nie zostały spełnione warunki do wprowadzenia środków antydumpingowych.
- W październiku 2021 roku Kanada wszczęła z urzędu ponowne dochodzenie w celu ponownej oceny środków antydumpingowych i antysubsydyjnych dotyczących przywozu cukru rafinowanego pochodzącego z UE. Było to wynikiem licznych interwencji Komisji mających na celu wyjaśnienie, że te środki wyrównawcze są oparte na starych unijnych programach subsydiowania i nie odzwierciedlają obecnych, znacznie niższych poziomów subsydiowania. Cło wyrównawcze zostało znacznie obniżone (z 58 % do 9 %). Kanada stwierdziła, że płatności bezpośrednie niezwiązane z produkcją w ramach wspólnej polityki rolnej UE nie są środkiem szczególnym i nie można podejmować działań na ich podstawie.

Pod koniec 2021 r. obowiązywało 177 środków ochrony handlu mających wpływ na wywóz z

UE, tj. o jeden mniej niż w poprzednim roku, w którym odnotowano najwyższą liczbę w historii monitorowania prowadzonego przez Komisję.

Instrumenty antydumpingowe pozostają najpowszechniej stosowanym instrumentem na świecie, jako że stanowią 128 ze 177 obowiązujących środków. 42 środki to środki ochronne (w 2020 r. było ich 39), zaś 7 – środki antysubsydyjne.

26 nowych dochodzeń wszczętych w 2021 r. obejmuje 17 postępowań antydumpingowych i 9 postępowań w sprawie środków ochronnych (w porównaniu z 22 w 2020 r.).

Najwięcej, czyli 37 środków w obszarze wywozu z UE, stosują Stany Zjednoczone, a kolejne miejsca zajmują Chiny (19), Turcja (17), Brazylia, Kanada i Indie (po 12), a następnie Indonezja (11).

Najwięcej, czyli 62 środki, przypada na wyroby ze stali, a kolejne miejsca zajmują produkty chemiczne (48), produkty rolne (22), wyroby włókiennicze (12) i papier (10).

4 DZIAŁANIA W RAMACH WTO

W 2021 r. WTO przeprowadziła w kwietniu i październiku wirtualne posiedzenia Komitetu ds. Subsydiów i Środków Wyrównawczych oraz Komitetu ds. Środków Antydumpingowych i Ochronnych. Posiedzenie nieformalnej grupy ds. zwalczania obchodzenia środków nie odbyło się. Posiedzenie antydumpingowej grupy roboczej ds. wdrażania przepisów odbyło się w październiku 2021 r.

Komisja złożyła w lipcu 2021 r. do WTO powiadomienie o unijnych subsydiach. To ułatwiające przejrzystość działanie ma kluczowe znaczenie dla poznania poziomu i wpływu subsydiów przyznawanych przez państwa WTO. Niestety wyniki w zakresie składania przez członków powiadomień były słabe, więc Komisja wezwała ich do wypełnienia swoich zobowiązań.

W ramach Komitetu Antydumpingowego UE podniosła kwestię dochodzenia przeglądowego w sprawie przywozu mrożonych frytek z Belgii i Niderlandów prowadzone przez Południowoafrykańską Unię Celną (SACU); przegląd środków dotyczących cukru rafinowanego pochodzącego z Danii, Niderlandów, Zjednoczonego Królestwa i Belgii prowadzony przez Kanadę i przegląd wstępnych ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz wspólnych blach ze stopu aluminium pochodzących z siedmiu państw członkowskich UE prowadzony przez Stany Zjednoczone.

W Komitecie ds. Subsydiów i Środków Wyrównawczych odbyła się dyskusja na temat roli finansowania poniżej poziomu rynkowego w przyczynianiu się do tworzenia nadwyżek mocy produkcyjnych. Odbyła się również wymiana opinii na temat szkodliwego wpływu nadwyżek mocy produkcyjnych na środowisko, a także ponoszonych przez konkurujące gałęzie przemysłu strat w zakresie inwestycji w badania i rozwój.

Podczas posiedzenia Komitetu WTO ds. Środków Ochronnych Unia Europejska podniosła kwestię następujących dochodzeń: Indonezja: artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, Maroko: stal walcowana na gorąco, walcówki i pręty zbrojeniowe, blachy walcowane na zimno, Republika Południowej Afryki: śruby ze stali z łbem sześciokątnym, Turcja: włókna odcinkowe chemiczne z poliestru, i Ukraina: podchloryn sodu, profile z polichlorku winylu. Unia broniła własnych środków ochronnych w odniesieniu do niektórych wyrobów ze stali, które to środki ochronne były przedmiotem krytyki ze strony Indii, Chin, Rosji, Japonii, Szwajcarii i Korei.

W przypadkach gdy wprowadza się nieuzasadnione instrumenty ochrony handlu, Komisja może skorzystać z procedury rozstrzygania sporów WTO, w szczególności jeżeli stwierdzono istotne problemy systemowe. Obecnie w toku jest jedno postępowanie w ramach procedury rozstrzygania sporów wszczęte przez Unię, dotyczące kolumbijskich ceł antydumpingowych nałożonych na mrożone frytki z Belgii, Niemiec i Niderlandów. Oczekuje się wydania ostatecznego sprawozdania zespołu orzekającego w tym postępowaniu na jesieni 2022 r. W postępowaniu dotyczącym ceł antydumpingowych i wyrównawczych nałożonych przez USA na przywóz hiszpańskich dojrzałych oliwek sprawozdanie zespołu orzekającego przyjęto 20 grudnia 2021 r. 1 lipca 2022 r. strony uzgodniły racjonalny okres wprowadzenia środka przez USA, który upłynie 14 stycznia 2023 r.

W listopadzie 2021 r. wiceprzewodniczący wykonawczy i komisarz ds. handlu Valdis Dombrovskis spotkał się wirtualnie z ministrami handlu Stanów Zjednoczonych i Japonii, aby odnowić trójstronne partnerstwo. Uzgodnili, że będą identyfikować i podejmować globalne wyzwania związane z politykami i praktykami zakłócającymi rynek, które obecnie nie są w wystarczającym stopniu uwzględnione w zasadach WTO ani w istniejących narzędziach egzekwowania praktyk rynkowych. Ministrowie uzgodnili, że będą prowadzić trójstronne rozmowy w trzech głównych obszarach:

- identyfikacja problemów wynikających z praktyk nierynkowych,
- identyfikacja luk w istniejących narzędziach egzekwowania praktyk rynkowych oraz obszarów, w których konieczne są dalsze prace w celu opracowania nowych narzędzi na potrzeby przeciwdziałania praktykom nierynkowym, jak również omówienie współpracy w zakresie wykorzystania istniejących narzędzi,
- identyfikacja obszarów, w których konieczne są dalsze prace w celu opracowania zasad przeciwdziałania praktykom nierynkowym.

5 OCHRONA HANDLU JAKO WSPARCIE INNYCH OBSZARÓW POLITYKI UE

W opublikowanym w 2021 r. unijnym „Przeglądzie polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa” podkreślono potrzebę dostosowania i wykorzystania wszystkich narzędzi handlowych na potrzeby wspierania celów polityki UE. Instrumenty ochrony handlu odgrywają ważną rolę w tym kontekście. Chociaż głównym celem instrumentów ochrony handlu jest ochrona producentów unijnych przed nieuczciwym przywozem, dzięki temu przyczyniają się do wzmocnienia zaangażowania UE na rzecz otwartych rynków oraz swobodnego i uczciwego handlu, a także do realizacji celu, jakim jest otwarta strategiczna autonomia UE. Nieodłącznym elementem ochrony handlu są koncepcje konkurencyjności, uczciwości i handlu opartego na zasadach, czyli niektóre z kluczowych elementów leżących u podstaw celów polityki handlowej UE.

Zapewniając producentom unijnym równe szanse i uczciwą konkurencję instrumenty ochrony handlu przyczyniają się do wzrostu gospodarczego, stabilności zatrudnienia, osiągania dochodów i realizacji inwestycji. Konieczne jest, aby przemysł Unii mógł inwestować m.in. w badania i rozwój w celu wzmocnienia jego kondycji i zdolności do osiągania celów określonych w szerszych inicjatywach politycznych, takich jak Zielony Ład i agenda cyfrowa.

Konkretnie, w kontekście Zielonego Ładu, środki nałożone na produkty lub środki produkcji, takie jak materiały z włókna szklanego (stosowane w produkcji łopatek do turbin wiatrowych)

z Chin i Egiptu oraz szkło solarne (stosowane w produkcji paneli fotowoltaicznych) z Chin, chronią przed nieuczciwymi praktykami handlowymi istotne, wyprodukowane w UE elementy łańcucha wartości zrównoważonej energii. W 2021 r. wprowadzono środki antydumpingowe dotyczące wież wiatrowych z Chin, które stanowią również ważny produkt w kontekście celów UE dotyczących energii ze źródeł odnawialnych i redukcji emisji dwutlenku węgla. Zamiast utrudniać osiąganie celów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, co podniosły niektóre zainteresowane strony, Komisja podkreśliła, że bez inwestycji w nowoczesną produkcję oraz badania i rozwój przemysł europejski utraci swoje miejsce w światowym wyścigu o pozycję lidera technologicznego w dziedzinie energii wiatrowej. Środki będą stanowić wsparcie dla producentów wież wiatrowych w Unii i zapewnią im rozwój, stabilność zatrudnienia, przychody i inwestycje. Użytkownicy z kolei powinni korzystać z obszernej bazy konkurencyjnych, wiarygodnych i stabilnych finansowo producentów stalowych wież wiatrowych w Unii. Bez rozwiązania problemu nieuczciwej konkurencji ze strony chińskiego przywozu nie byłoby to możliwe. Komisja stwierdziła, że środki przyczyniłyby się do wprowadzenia energii wiatrowej w całej Unii poprzez stworzenie równych szans, dzięki którym wszystkie podmioty gospodarcze, w tym chińscy producenci, mogłyby konkurować na sprawiedliwych warunkach.

W kontekście unijnej agendy cyfrowej ważną rolę odgrywają środki antydumpingowe wprowadzone w 2021 r. w odniesieniu do przywozu światłowodów z Chin. Przewody światłowodowe są wykorzystywane do budowy szybkich sieci szerokopasmowych. Sieci takie mają kluczowe znaczenie dla wspierania pracy zdalnej, nauki zdalnej, prowadzenia działalności gospodarczej lub świadczenia usług przez obywateli, przedsiębiorstwa i podmioty publiczne w całej UE. Biorąc pod uwagę fakt, że jednym z głównych priorytetów Unii Europejskiej jest wdrożenie zaawansowanej technologicznie infrastruktury sieci szerokopasmowych w całej UE, przewody światłowodowe mają kluczowe znaczenie w tym kontekście, a także w kontekście cyfrowej dekady UE oraz suwerenności cyfrowej UE. Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że środki antydumpingowe doprowadziłyby do wzrostu całkowitej ceny projektów dotyczących sieci. Komisja ustaliła jednak, że koszt przewodów światłowodowych stanowi jedynie niewielką część całkowitych kosztów projektów dotyczących sieci i nie miałby znaczącego wpływu. Bez środków mających na celu zaradzenie nieuczciwym praktykom handlowym chińskich eksporterów przyszłość tego przemysłu UE byłaby zagrożona, ponieważ stanąłby on w obliczu dalszego pogorszenia sytuacji finansowej pod względem rentowności i inwestycji. Biorąc pod uwagę ważną rolę tej gałęzi przemysłu w unijnej agendzie cyfrowej, kluczowe znaczenie ma zapewnienie, aby pozostała ona rentowna i nieosłabiona przez nieuczciwy przywóz i nieuczciwą konkurencję.

Należy przypomnieć, że wprowadzenie – w uzasadnionych przypadkach – środków, nie uniemożliwia przywozowi z państw trzecich uczciwego konkurowania na rynku unijnym. Chociaż uznaje się, że w sytuacji braku środków użytkownicy, importerzy, klienci końcowi i budżety publiczne mogą w perspektywie krótkoterminowej korzystać z niższych cen produktów, przywóz towarów po cenach dumpingowych ostatecznie wyprze producentów unijnych z rynku unijnego. W perspektywie długoterminowej doprowadza to do utraty wartościowych źródeł zaopatrzenia oraz do potencjalnego wzrostu cen importowych ze względu na brak konkurencji ze strony producentów unijnych. To z kolei osłabia bazę przemysłową Unii Europejskiej, na której buduje ona inne obszary polityki.

W związku z tym przywracając uczciwą konkurencję środki ochrony handlu pomagają utrzymać konkurencyjną, wiarygodną i stabilną finansowo produkcję w Unii. Jednocześnie

zrównoważone podejście UE do instrumentów, które obejmuje stosowanie w wielu okolicznościach zasady niższego cła, a także przeprowadzanie badania interesu Unii przed wprowadzeniem środków, zapewnia użytkownikom stałe korzystanie z szerokiej bazy dostawców.

PODSUMOWANIE

Rok 2021 przyniósł dalsze wyzwania w handlu światowym wraz z powrotem UE do normalnego funkcjonowania po pandemii COVID-19. Dzięki konsekwentnemu stosowaniu instrumentów ochrony handlu Unia Europejska nadal chroniła przedsiębiorstwa unijne przed nieuczciwym handlem. Przyczyniło się to nie tylko do realizacji ogólnych celów polityki handlowej UE, ale pośrednio do wsparcia szerszych inicjatyw politycznych, takich jak Zielony Ład i agenda cyfrowa. Lepsze monitorowanie i egzekwowanie środków dodatkowo umocniło ważną rolę, jaką ochrona handlu nadal odgrywa w budowaniu bardziej odpornych przedsiębiorstw europejskich.